

Lesninger 2. søndag i påsketiden (år C)

1. lesning Apg 5,12–16

En mengde troende sluttet seg til Herren

Gjennom apostlene skjedde det jærtegn og under i mengde blant folket. – De troende holdt til i samlet flokk i Salomos buegang. Av de andre var det ingen som våget å slutte seg til dem, men folket satte dem høyt, og stadig flere troende sluttet seg til Herren, en mengde både menn og kvinner.

Ja, folk bragte de syke ut på gatene og lot dem ligge der på senger eller bårer, for at i alle fall skyggen av Peter kunne streife dem når han gikk forbi. Selv fra byene i omegnen strømmet folk til; de bragte med seg sine syke og demonbesatte, og alle ble helbredet.

Responsoriesalme 118 (117),2–4. 22–24. 25–27a

Omkved: Lovpris Herren for han er god,
evig er hans kjærlighet.

Israels hus forkynne det,
evig er hans kjærlighet.
Arons hus forkynne det,
evig er hans kjærlighet.
Alle som frykter Herren, forkynne det,
evig er hans kjærlighet.

Stenen bygningsmennene vraket
er blitt til hovedhjørnestein.
Dette er Herrens verk,
det er underfullt i våre øyne.
Dette er dagen som Herren har gjort,
en dag til fryd og glede.
Kom Herre, gi oss frelse.
Gi oss seier, du er Herren.
Velsignet være han som kommer i Herrens navn.
Vi velsigner dere fra Herrens hus.
Herren er Gud, han skjenker oss lys.

2. lesning Åp 1,9–11a.12–13.17–19

Jeg var død, men se, jeg er levende for all evighet

Jeg, Johannes, deres bror, som deler med dere både trengselen og riket og standhaftigheten, i Jesus – jeg befant meg for Guds ord og Jesu vitnesbyrds skyld på den øy som heter Patmos. Så var det en søndag at jeg ble grepet av Ånden, og hørte bak meg en kraftig røst, med klang som en basun: «Det du får se, skriv det i en bok, og send den til de syv kirker i Asia.»

Og da jeg vendte meg for å se hvem som talte til meg, fikk jeg se syv lysestaker av gull, og midt blant dem en som så ut som en Menneskesønn, kledd i en fotsid kjortel med et gullbelte spent under brystet.

Da jeg så ham, falt jeg ned for hans føtter som død, men han la sin høyre hånd på meg og sa: «Frykt ikke, det er meg: den Første og den Siste, den Levende; jeg var

død, men se, jeg er levende for all evighet, for nøklene til døden og dødsriket er i min makt. Så skriv hva du ser – både det som nå skjer og det som siden skal hende.»

Halleluja Joh 20,29

Halleluja.

Fordi du fikk se meg, tror du, sier Herren;
salige er de som kommer til troen uten å se.

Halleluja.

Evangelium Joh 20,19–31

Åtte dager etter kommer Jesus

Om aftenen samme dag, den første dag i uken, hadde disiplene stengt dørene der hvor de holdt til, av frykt for jødene. Da trådte Jesus inn i kretsen og sa: «Fred være med dere!» Og i det samme viste han dem sine hender og sin side. Ved synet av Herren ble disiplene inderlig glade.

Atter sa da Jesus til dem: «Fred være med dere. Som Faderen har sendt meg, sender jeg dere.» Som han sa dette, åndet han på dem, og la til: «Motta Den Hellige Ånd. Om dere tilgir noen deres synder, er de tilgitt. Om dere holder syndene fast for noen, er de fastholdt.»

Thomas (også kalt Didymos), en av de tolv, hadde ikke vært sammen med dem da Jesus kom. Da nå de andre disiplene fortalte ham at de hadde sett Herren, svarte han dem: «Får jeg ikke se merkene etter naglene i hans

hender og legge min finger i dem, og får jeg ikke legge hånden i hans side – da kan jeg umulig tro det.»

Åtte dager etter var disiplene atter sammen innendørs, og Thomas var til stede. Dørene var stengt, men Jesus kommer og trer inn i kretsen, og sier: «Fred være med dere.» Og så sier han til Thomas: «Kom hit med din finger, her er mine hender, se selv; kom hit med din hånd, og legg den i min side. Og vær ikke lenger vantro, men troende.»

Da utbrøt Thomas: «Min Herre og min Gud!»

Jesus sier: «Ja, nå tror du, fordi du fikk se; salige er de som kommer til troen uten å se.»

Også mange andre jærtegn gjorde Jesus for sine disiplers øyne, ting som ikke er nevnt i denne bok. Men det som her er fortalt, er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og så ved troen eie livet i hans navn.